

Jeg kan oplyse, at der i den gældende lovgivning ikke er hjemmel til en sådan tvungen mærkning. Hele området vedrørende mærkning af fødevarer er harmoniseret i EU og et ensidigt dansk krav om mærkning med slagtemetode vil således være i strid med EU's bestemmelser.

Der er dog i henhold til den nye EU-forordning om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter mulighed for frivilligt at mærke kødet med oplysninger om slagtingen.

Spm. nr. S 2404

Til fødevarerministeren (29/5 97) af:

Niels Højland (FP):

»På hvilken måde vil ministeren sikre, at landmænd ikke mod deres ønske leverer dyr, som bliver slagtet uden forudgående bedøvelse?«

Begrundelse

Det vil hurtigt vise sig, at der opstår en kritisk situation, når der lovgives for, at får, geder og lam må slagtes uden bedøvelse, og kvæg slagtes med efterfølgende bedøvelse. Den politiske forbruger og/eller medarbejder kan som bekendt slå til nårsomhelst og hvorsomhelst. Der kan da ske det, at dyr fra besætninger, som leverer til rituel slagting, nægtes modtagelse til almindelig slagting. Derfor vil det være i landmændenes interesse, at de hver for sig kan dokumentere, at netop deres besætning ikke leverer til slagtinger uden forudgående bedøvelse.

Svar (9/6 97)

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen): Det fremgår af begrundelsen til spørgsmålet, at spørgeren finder det i landmændenes interesse, at de kan dokumentere, at de ikke leverer kvæg, geder, får og lam til et slagteri, hvor dyrene bliver slagtet uden forudgående bedøvelse.

Såfremt en sådan dokumentation måtte findes påkrævet, må det være op til den enkelte leverandør til et slagteri, som led i aftalen mellem leverandør og aftager, at sikre sig dokumentation for, hvordan dyret bliver slagtet. Det skal bemærkes, at der på nuværende tidspunkt kun findes et slagteri i Danmark, hvor de nævnte

dyrearter bliver slagtet uden forudgående bedøvelse.

Spm. nr. S 2294

Til skatteministeren (14/5 97) af:

Erik Jacobsen (V):

»Vil ministeren tage initiativ til, at spedititionsbranchen får mulighed for at konvertere de eksisterende bevillinger til offentlig toldoplæg til frilager og til at ophæve national begrænsning i toldlovens § 49, stk. 2?«

Begrundelse

Der synes i praksis at være en manglende vilje til at udstede bevillinger til at konvertere toldoplæg til frilager, og således er erhvervet tynget af en stærk konkurrencebegrænsning set i forhold til de øvrige EU-lande, og danske arbejdspladser går dermed tabt. Det er derfor vigtigt for transport- og spedititionsbranchen, at erhvervet får mulighed for at tiltrække de forretninger, som i dag mistes på grund af de rent nationale begrænsninger i det danske regelsæt. Spedititionsbranchen ønsker mulighed for at oplægge T-varer på frilager, uden at godset er bestemt til tredielande, som anført i toldlovens § 49, stk. 2. Endvidere ønsker spedititionsbranchen mulighed for at tage varer tilbage til EU i fornødent omfang, ofte sammen med tredielandsvarer, uden at varerne belægges med tredielandstold på grund af tidligere EU-status.

Svar (27/5 97)

Skatteministeren (Carsten Koch):

I forbindelse med ændring af toldloven pr. 1. januar 1994 blev der givet hjemmel til at tillade afgiftsfri oplæggelse af varer på frilager. Baggrunden for denne ændring af toldloven var at give speditører m.fl., der videredistribuerer tredjelandsvarer og EU-varer i samlesendinger, de samme konkurrencemæssige vilkår som tilsvarende virksomheder i de andre EU-lande.

Tilladelse til at oprette frilagre blev i loven begrænset til steder, hvor der er et særligt behov, og til afgiftsfri oplæggelse af EU-varer, der er bestemt til udførsel til tredjelande.